

i Kraft, tilligemed deres Enker pensioneres efter den almindelige Pensionsslov. Til Grund for Pensionens Beregning lægges den fastsatte Løn med Alderstillaag, samt Erstatning for Embedsholig eller Værdien af den Embedsholig, der har været dem tillagt, for Præsternes Vedkommende med 300 Rbd. og for de faste Kapellåner med 200 Rbd. De nævnte Embedsmænd ere derhos forpligtede til at sikkre deres Hustruer Enkeforsjorgelse efter de i den Henseende i Almindelighed gjældende Bestemmelser.

De geistlige Embedsmænd, der ere ansatte i deres sidste Embede for denne Lovs Strafftræden, samt disse Embedsmænds Enker pensioneres af Statskassen efter de hidtil gjældende Regler.

De paa Embederne allerede hvilende Pensionshyrder overtages ved først indtrædende Ledighed i Embedet, efter Naadensaarets Udløb, af Statskassen. I Udredelsen af de Enkepensioner, der have været fordelte aarlig paa samtlige Kald i et Stift, deltager Staten for de Kalds Vedkommende, for hvilke denne Lov er kommen til Anvendelse.

§ 12.

Det hidtil bestemte Naadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Vacance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Naadensaaret er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugén af Præstegaardsboligen med Have indtil den førstkomende, mindst 3 Maanedes efter Vacancen indtræffende 1ste Mai eller 1ste Novbr., imod i den Tid at give Estermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpægtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhus samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturerens Underholdning, imod at besørge Estermandens Befordring paa Embedsrejser samt udføre alle de foreskabende Markarbejder saavel som de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpægtet, tilfalde de Naturalhjælper, som Forpægteren maatte have at lægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Estermanden fornøden Befordring til Embedsrejser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saamange Solvtedele, som der er forløbet Maanedes fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Estermanden oppebærer saa mange Solvtedele, som der er forløbet Maanedes fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. For Mellemtiden tilfalder Indtægten Statskassen. Straa og Gjødning, som haves i Behold, naar Estermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Bederlag. Udgiften til Saafæd og de Avlingen vedkommende Skatter og Afgifter, saavel som den Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie, eller Estermanden for udførte Markarbejder, fradrages Udbyttet forinden dets Deling. Hvor Præstegaardsavlingen er bortforpægtet, deles Afgiften i Overensstemmelse med den anførte Regel.

Med Hensyn til Embedets andre Indtægter foregaar Delingen efter samme Grundsatning, saaledes at de, uden Hensyn til Forsaldsdagen, tilfalde Formanden eller hans Bo, forsaavidt de vedkomme Tidsrummet indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang har fundet Sted, at Estermanden oppebærer de fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse løbende Indtægter, og at de for Mellemtiden løbende Indtægter tilfalde Statskassen. Tiendaaret regnes fra 1ste Januar til 31te December. Hvad de øvrige her omhandlede Indtægter angaar, bliver det efter hver enkelt Indtægts Beskaffenhed at afgjøre, fra hvilket Tidspunkt